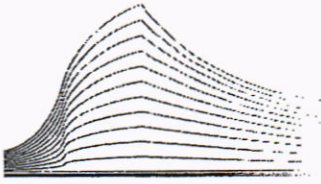

012613

Repertoriumnummer 2014/ 3787
Datum van uitspraak 28 april 2014
Rolnummer 2012/AR/2425

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Eindarrest

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

eerste kamer
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00000008325-0001-0014-01-01-1

2012/AR/2425

NV B & T TEXTILIA, met vennootschapszetel gevestigd te 9950 Waarschoot, Oostmoer 10 en ingeschreven in de kruispuntbank der ondernemingen onder nr. 0449.020.225;

eiseres na cassatie, oorspronkelijk appellante voor het hof van beroep te Gent tegen een vonnis gewezen door eerste kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Gent van 26 maart 2008, aldaar gekend onder nr. A.R. 05/4187/A,

vertegenwoordigd door mr. Edward Daneels, advocaat te 9040 Gent (Sint-Amandsberg), Maalderijstraat 2-4 (ref.: 06/17.262) en mr. Emmanuel Van Melkebeke, advocaat te 1050 Elsene, Stefaniaplein 6;

tegen:

1. **NV ARTESUTTO**, met vennootschapszetel gevestigd te 8400 Oostende, Schipperstraat 56/6 en ingeschreven in de kruispuntbank der ondernemingen onder nr. 0444.171.017;

vertegenwoordigd door mr. Marc Beck, advocaat te 8400 Oostende, Schipperstraat 54;

2. **NV INDECOR-EUROPE**, met vennootschapszetel gevestigd te 8750 Wingene, Beer-
nemsteenweg 97 en ingeschreven in de kruispuntbank der ondernemingen onder nr.
0439.750.785;

vertegenwoordigd door mr. Pieter Callens, advocaat te 8500 Kortrijk, President Kenne-
dypark 37 (ref.: 123924);

verweersters na cassatie, oorspronkelijk geïntimeerden,

* * * * *

1. De feiten

De feitelijke gegevens die aan het geschil ten grondslag liggen, kunnen worden samengevat als volgt:

- de eerste geïntimeerde commercialiseert sier- en gebruiksvoorwerpen (onder andere kussens en wandtapijten) waarin tekeningen, motieven en ontwerpen zijn verwerkt die stadsgezichten van diverse historische steden (o.m. Gent, Brugge en Praag) voorstellen en die zijn gemaakt door Amandina Cuppens (geen partij inzake);

- tussen 1999 en 2003 gaat de eerste geïntimeerde samenwerken met de appellante die instaat voor het weven van de afbeeldingen in textiel; vanaf 2003 doet de eerste geïntimeerde daarvoor een beroep op een derde;
- de eerste geïntimeerde laat gelden dat zij naderhand heeft moeten vaststellen dat de appellante gelijkaardige producten begon te produceren, onder meer voor rekening van de tweede geïntimeerde, en dat er daarbij sprake is van namaak en miskennis van haar intellectuele eigendomsrechten (enerzijds tekeningen- en modellenrechten en anderzijds auteursrecht);
- bij beschikking van 9 september 2005 van de beslagrechter bij de rechtbank van eerste aanleg te Gent wordt aan de eerste geïntimeerde toelating verleend tot beschrijvend beslag inzake die beweerde namaak; het derdenverzet en het daaropvolgend hoger beroep van de appellante en/of de tweede geïntimeerde worden als ongegrond afgewezen;
- op 25 oktober 2005 heeft de aangestelde deskundige inmiddels zijn eindrapport neergelegd.

2. De voorafgaande rechtspleging

2.1. Bij het bestreden vonnis op 26 maart 2008 op tegenspraak verleend door de eerste kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Gent:

- wordt de vordering van de eerste geïntimeerde ontvankelijk en als volgt gegrond verklaard:

wordt voor recht gezegd dat de auteursrechten van de eerste geïntimeerde op de aldaar nader omschreven tekeningen vaststaan;

wordt voor recht gezegd dat de appellante en de tweede geïntimeerde deze auteursrechten geschonden hebben in de door hen verhandelde wandtapijten/kussens;

worden de appellante en de tweede geïntimeerde bijgevolg veroordeeld tot het eerbiedigen van deze auteursrechten van de eerste geïntimeerde, op straffe van een dwangsom van 1.500,00 EUR per product dat na de betekening van het vonnis nog zou worden verhandeld en voorzien is van inbreukmakende tekeningen;

worden de appellante en de tweede geïntimeerde veroordeeld tot betaling van:

- i. een schadevergoeding ten bedrage van 100.000,00 EUR, vermeerderd met de gerechtelijke intrest;

- ii. een bijkomende vergoeding ten bedrage van 43.113,00 EUR, als prijs van de verkochte namaakproducten, vermeerderd met de gerechtelijke intrest;

worden de appellante en de tweede geïntimeerde veroordeeld tot afgifte van alle digitale elementen nodig om tot de namaak te kunnen overgaan, dit op straffe van een dwangsom van 250.00,00 EUR per element dat niet binnen de 48 uur na de betekening van het vonnis aan de raadsman van de eerste geïntimeerde voorgelegd wordt;

wordt de verbeurdverklaring uitgesproken, alsmede de vernietiging, van alle in beslag genomen namaakproducten onder toezicht van de optredende gerechtsdeurwaarder, op kosten van de appellante en de tweede geïntimeerde;

- verklaart de rechtbank zich ratione materiae onbevoegd om kennis te nemen van de stakingsvordering van de appellante en wordt de tegenvordering van de appellante voor het overige ontvankelijk, maar ongegrond verklaard;
- wordt de tegenvordering van de tweede geïntimeerde ontvankelijk, maar ongegrond verklaard;
- wordt de tussenvordering van de tweede geïntimeerde tegen de appellante ontvankelijk en gegrond verklaard en wordt de appellante veroordeeld tot vrijwaring van de tweede geïntimeerde voor alle tegen haar in hoofdsom, intrest en kosten uitgesproken veroordelingen;
- wordt de appellante veroordeeld tot de gedingkosten;
- wordt het vonnis uitvoerbaar verklaard bij voorraad, niettegenstaande voorziening en zonder zekerheidsstelling, waarbij voor recht wordt gezegd dat er geen redenen voorhanden zijn om het vermogen tot kantonnement uit te sluiten.

2.2. Bij arrest op 25 oktober 2010 op tegenspraak verleend door de zevende kamer van het hof van beroep te Gent:

- worden de beide hogere beroepen samengevoegd;
- wordt het hoger beroep van de appellante en van de tweede geïntimeerde en het incidenteel beroep van de eerste geïntimeerde toelaatbaar verklaard;
- wordt enkel het hoger beroep van de appellante gegrond verklaard als volgt:

wordt het bestreden vonnis hervormd;

worden de oorspronkelijke vorderingen van de eerste geïntimeerde niet toelaatbaar verklaard, voor zover ze gegrond zijn op het tekeningen- en modellenrecht, en toelaatbaar voor het overige;

worden die oorspronkelijke vorderingen ongegrond verklaard;

worden de eis tot tussenkomst en vrijwaring en de tegeneis van de tweede geïntimeerde ongegrond verklaard;

- wordt het incidenteel beroep van de eerste geïntimeerde ongegrond verklaard;
- en wordt de eerste geïntimeerde veroordeeld tot de kosten van de beide aanleggen.

2.3. Bij het cassatiearrest van 26 januari 2012:

- wordt dat arrest van 25 oktober 2010 vernietigd, behalve in zoverre dit de hogere beroepen van de appellante en de tweede geïntimeerde ontvankelijk verklaart;
- worden de kosten aangehouden en de beslissing daarover aan de feitenrechter overgelaten;
- wordt bevolen dat van het arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het gedeeltelijk vernietigde arrest;
- en wordt de aldus beperkte zaak verwezen naar dit hof, dit op grond van de hiernavolgende overwegingen:

"...

Eerste middel

1. *De eiseres (hier de eerste geïntimeerde) concludeerde over de ontvankelijkheid van haar vordering in zoverre gesteund op het tekeningen- en modellenrecht zoals het middel aanvoert.*

2. *De appelrechters beantwoorden dit verweer niet.*

Het middel is gegrond.

Tweede middel

3. *Krachtens artikel 1, § 1, eerste lid, Auteurswet 1994, zoals gewijzigd bij artikel 2 van de wet van 22 mei 2005 houdende de omzetting in Belgisch recht van de Europese Richtlijn 2001/29/EG van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van*

het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij, heeft alleen de auteur van een werk van letterkunde of kunst het recht om het op welke wijze of in welke vorm ook, direct of indirect, tijdelijk of duurzaam, volledig of gedeeltelijk te reproduceren.

4. Een werk van letterkunde of kunst wordt krachtens deze bepaling auteursrechtelijk beschermd als het oorspronkelijk is in die zin dat het gaat om een eigen intellectuele schepping van de auteur. Hierbij is niet vereist dat het werk de stempel draagt van de persoonlijkheid van de auteur.

5. De appelrechters oordelen: “De variaties die (hier de eerste geïntimeerde) aangebracht heeft in de bestaande stadsgezichten vormen geen intellectuele inspanning die aan het werk het nodige individuele karakter geven waardoor een vorm ontstaat. De vorm draagt niet de stempel van de persoonlijkheid van Mevrouw Cuppens. De vorm is niet zodanig beïnvloed door haar persoon dat het werk een eigen persoonlijk, karakter vertoont. De intellectuele schepping van de auteur is niet aantoonbaar in de tekeningen”.

6. De appelrechters die aldus vereisen dat een werk om de bescherming van het auteursrecht te genieten de stempel dient de dragen van de persoonlijkheid van de auteur, verantwoorden hun beslissing niet naar recht.

Het middel is gegrond.

...”.

2.4. Bij exploit van 7 augustus 2012 laat de appellante overgaan tot “dagvaarding na cassatie” van de eerste en de tweede geïntimeerde voor dit hof.

2.5. De zaak werd vastgesteld bij toepassing van artikel 747, §2, derde lid Ger. W. en behandeld op de terechtzitting van 4 maart 2014.

3. De standpunten in hoger beroep

3.1. Naar luid van haar op 8 oktober 2013 ter griffie neergelegde “tweede besluiten na cassatie vraagt de appellante:

- haar hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- dienvolgens het bestreden vonnis teniet te doen;
- opnieuw te oordelen;

012619

- de oorspronkelijke vordering van de eerste geïntimeerde niet-ontvankelijk, minstens ongegrond te verklaren en af te wijzen; ondergeschikt, die vordering te herleiden tot 1,00 EUR;
- de vordering tot vrijwaring van de tweede geïntimeerde af te wijzen;
- en de eerste en de tweede geïntimeerde te veroordelen tot alle gedingkosten.

3.2. Bij haar op 13 december 2013 ter griffie neergelegde “syntheseconclusie na verbreking door cassatie” vraagt de eerste geïntimeerde:

- het hoger beroep van de appellante ontvankelijk, maar ongegrond te verklaren, en het bestreden vonnis te bevestigen, uitgezonderd de beschikkingen daarvan waartegen incidenteel beroep wordt aangetekend;
- haar incidenteel beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren, en bijgevolg:
 - i. de appellante en de tweede geïntimeerde solidair te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding ten bedrage van 384.000,00 EUR en een bijkomende vergoeding van 50.000,00 EUR, vermeerderd met de gerechtelijke intrest;
 - ii. de appellante en de tweede geïntimeerde te veroordelen tot het bekendmaken binnen de 24 uur na de betekening van het vonnis, van de volledige identiteit van hun buitenlandse klanten aan wie namaakproducten geleverd werden, op straffe van een dwangsom van 1.250,00 EUR/dag;
 - iii. de publicatie van het vonnis en het arrest in de Financieel Economische Tijd en Trends te bevelen op kosten van de appellante en de tweede geïntimeerde;
 - iv. haar akte te verlenen van haar voorbehoud met het oog op het vorderen van schadevergoeding betreffende bij het beslag inzake namaak niet aangetroffen namaakproducten omtrent andere historische sites, gelet op de niet-limitatieve opsomming van de namaakproducten;
 - v. de appellante en de tweede geïntimeerde “solidair en in solidum” te veroordelen tot alle gedingkosten.

3.3. Bij haar op 24 oktober 2013 ter griffie neergelegde “syntheseconclusie” vraagt de tweede geïntimeerde:

- het bestreden vonnis teniet te doen;
- opnieuw te oordelen;

012620

- in hoofdde, de oorspronkelijke vordering van de eerste geïntimeerde niet ontvankelijk, minstens ongegrond te verklaren;
- ondergeschikt, die vordering te herleiden tot 1,00 EUR;
- uiterst ondergeschikt, de appellante te veroordelen om haar te vrijwaren voor alle veroordelingen in hoofdsom, intrest en kosten;
- in ieder geval de eerste geïntimeerde en de appellante te veroordelen alle gedingkosten.

4. Beoordeling

Voorafgaand

De eerste geïntimeerde vraagt de wering uit de debatten van de hierboven bedoelde “syntheseconclusie” van de tweede geïntimeerde wegens laattijdigheid.

Uit de stukken van de rechtspleging blijkt:

- dat aan de tweede geïntimeerde voor het mededelen en neerleggen van een tweede conclusie een termijn werd verleend die verstreek op 22 oktober 2013;
- dat de “syntheseconclusie” voor de tweede geïntimeerde ter griffie werd neergelegd op 24 oktober 2013 en dus laattijdig.

Bij toepassing van artikel 747, §2, zesde lid Ger. W. wordt die syntheseconclusie bijgevolg uit de debatten geweerd.

De op 29 maart 2013 door de tweede geïntimeerde ter griffie neergelegde “conclusie” blijft wel in de debatten. Bij die conclusie vraagt de tweede geïntimeerde hetzelfde als datgene wat hierboven onder nummer 3.3 werd uiteengezet.

* * * * *

A. Aangaande vorderingen van de eerste geïntimeerde

4.1. De eerste geïntimeerde verwijt de appellante en de tweede geïntimeerde miskening van haar intellectuele eigendomsrechten. Zij grondt die aanspraken enerzijds op het tekeningen- en modellenrecht en anderzijds op het auteursrecht.

012621

4.2. De vordering van de eerste geïntimeerde, voor zover gegrond op het tekeningen- en modellenrecht

4.2.1. De appellante en de tweede geïntimeerde laten gelden dat deze vordering van de eerste geïntimeerde ongegrond is, onder meer omdat ter zake niet is voldaan aan de toepassingsvoorwaarden voor bescherming op grond van het tekeningen- en modellenrecht, meer bepaald bij gebrek aan inschrijving van enig depot van de betrokken tekeningen/modellen.

4.2.2. Bij artikel 3.5 van het Benelux-Verdrag van 25 februari 2005 inzake de intellectuele eigendom (merken en tekeningen of modellen), hierna het BVIE, wordt voorgeschreven:

“...

Verkrijging van het recht.

1. *Onverminderd het recht van voorrang wordt het uitsluitend recht op een tekening of model verkregen door de inschrijving van het depot, verricht binnen het Beneluxgebied bij het Bureau (Benelux-depot), of verricht bij het Internationaal Bureau (internationaal depot).*

...”

4.2.3. Het wordt niet betwist dat de eerste geïntimeerde nooit is overgegaan tot inschrijving van enig depot op de tekeningen/modellen waarvan sprake.

4.2.4. Bij gebrek aan inschrijving van een depot, is de vordering van de eerste geïntimeerde, voor zover gegrond op het tekeningen- en modellenrecht, ongegrond.

4.2.5. Anders dan de eerste geïntimeerde laat gelden, heeft het arrest van 22 juni 2007 van het Benelux Gerechtshof niets gewijzigd aan wat voorafgaat. Dat arrest rept met geen woord over de hierboven geciteerde verdragsbepaling en heeft wel integendeel betrekking op artikel 3.8 BVIE (het vroegere artikel 6.2 BTMW) dat luidt als volgt:

“...

Rechten van werk- en opdrachtgevers

1. *Indien een tekening of model door een werknemer in de uitoefening van zijn functie werd ontworpen, wordt, behoudens andersluidend beding, de werkgever als ontwerper beschouwd.*

2. *Indien een tekening of model op bestelling is ontworpen, wordt, behoudens andersluidend beding, degene die de bestelling heeft gedaan als ontwerper beschouwd, mits de bestelling is gedaan met het oog op een gebruik in handel of nijverheid van het voortbrengsel waarin de tekening of het model is belichaamd”.*

Meer bepaald wordt door het Benelux Gerechtshof in zijn arrest van 22 juni 2007 enkel geoordeeld enerzijds dat een werkgever of opdrachtgever zich op die verdragsbepaling kan beroepen om de bescherming van het auteursrecht in te roepen en anderzijds dat daartoe

niet vereist is dat de tekening of het model voorafgaand werd gedeponeerd. Nergens wordt beslist dat het volledige tekeningen- en modellenrecht ook zou gelden bij afwezigheid van inschrijving van een depot.

4.3. De vordering van de eerste geïntimeerde, voor zover gegrond op het auteursrecht

4.3.1. De appellante en de tweede geïntimeerde laten gelden dat ook deze vordering van de eerste geïntimeerde ongegrond is, onder meer omdat de werken waarvan sprake niet auteursrechtelijk beschermd zijn.

4.3.2. Om in het kader van de Wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten bescherming te kunnen genieten moet sprake zijn van een werk dat "oorspronkelijk" is.

Bij arrest van 1 december 2011, in de zaak C-145/10 *Painer*, oordeelt het Hof van Justitie dat het auteursrecht slechts kan gelden met betrekking tot materiaal dat oorspronkelijk is in die zin dat het gaat om een eigen intellectuele schepping van de auteur ervan. Een intellectuele schepping is een eigen schepping van de auteur wanneer zij de uitdrukking vormt van diens persoonlijkheid. Dat is het geval wanneer de auteur bij het maken van het werk zijn creatieve bekwaamheden tot uiting heeft kunnen brengen door het maken van vrije en creatieve keuzen.

Anders dan het Hof van Cassatie in zijn hierboven geciteerde arrest van 26 januari 2012 moet bijgevolg worden aangenomen dat een werk, om de bescherming van het auteursrecht te genieten, wel degelijk de stempel dient te dragen van de persoonlijkheid van de auteur (vgl. Cass. AR C.12.0263.N, 31 oktober 2013).

Meer bepaald moet het werk de uitdrukking zijn van de eigen intellectuele inspanning van de auteur, welke voorwaarde onontbeerlijk is om aan het werk het vereiste individuele karakter te geven waardoor een schepping ontstaat. Een basisvereiste is dat de auteur over een keuzemogelijkheid beschikt. Is er geen keuzemogelijkheid of is ze banaal, voor de hand liggend of louter toevallig, dan is iedereen verplicht dezelfde weg te bewandelen, zodat niemand een persoonlijke stempel op de productie kan plaatsen. Bijkomende voorwaarden zijn er evenwel niet: zo moet het werk noch nieuw zijn, noch beantwoorden aan een artistiek criterium. Ook de waarde van het werk is irrelevant.

De bewijslast van het oorspronkelijk karakter van het werk rust bij degene die de auteursrechtelijke bescherming inroept. Het volstaat daartoe dat hij een of meerdere (al dan niet oudere) modellen van hetzelfde genre voorlegt en beknopt beschrijft waaruit, naar zijn oordeel, de originaliteit blijkt.

Degene die de auteursrechtelijke bescherming betwist kan het tegenbewijs leveren door voorlegging van minstens één anterioriteit (waaruit blijkt dat het werk waarvan de auteurs-

rechtelijke bescherming wordt betwist, alle kenmerken van het oudere werk heeft overgenomen).

4.3.3. In het door het cassatiearrest van 26 januari 2012 vernietigde arrest van 25 oktober 2010 van het hof van beroep te Gent, wordt inzonderheid omtrent de voorwaarde van oorspronkelijkheid, overwogen wat volgt:

“ ...

Artesutto slaagt er in de voorliggende zaak niet in aan te tonen dat de voorgelegde tekeningen origineel zijn.

Zeer belangrijk bij de beoordeling van het geheel van de tekeningen zijn de kleuren, die zogeheten ‘oude kleuren’ zijn. Het is niet betwist dat Artesutto aanvankelijk met B & T Textilia heeft samengewerkt precies omdat deze laatste ontwerpen in deze oude kleuren kon weven. Artesutto kan zich niet op een eigen intellectuele schepping beroepen met betrekking tot de kleuren, nu deze precies van B & T Textilia afkomstig zijn.

Het thema van een stadsgezicht is eeuwenoud en werd reeds eerder aangewend op wandtapijten, kussens, tassen en dergelijke meer. Ook om deze reden is er geen originaliteit in de zin van de auteurswet.

De variaties die Artesutto aangebracht heeft in de bestaande stadsgezichten vormen geen intellectuele inspanning die aan het werk het nodige individuele karakter geven waardoor een vorm ontstaat. De vorm draagt niet de stempel van de persoonlijkheid van mevrouw Cuppens. De vorm is niet zodanig beïnvloed door haar persoon dat het werk een eigen persoonlijk karakter vertoont. De intellectuele schepping van de auteur is niet aantoonbaar in de tekeningen.

Het feit dat er eerder een procedure van beslag inzake namaak is geweest en dat in het kader daarvan bepaalde uitspraken gedaan zijn, verandert niets aan al het voorgaande, nu de bodemrechter niet gebonden is door de prima facie beoordeling van de rechten in het kader van het toestaan van een beslag inzake namaak en nu de deskundige geen juridisch oordeel kan en mag vellen.

Om deze redenen is de oorspronkelijke vordering, voor zover ze gegrond is op het auteursrecht, ongegrond. ...”.

4.3.4. Het hof maakt deze oordeelkundige overwegingen van het hof van beroep te Gent tot de zijne. Het hof voegt daaraan toe dat Amandina Cuppens, auteur van de betrokken tekeningen, geen oorspronkelijke werken heeft ontworpen, maar zich ertoe beperkt heeft om tekeningen te maken van bestaande, eeuwenoude stadsgezichten, dit uitgaande van de concrete omgeving en daarenboven in een traditionele stijl. Ongetwijfeld zijn die werken het resultaat van het vakmanschap en de intellectuele inspanningen van Amandina Cuppens,

maar vakmanschap noch intellectuele inspanningen volstaan op zich voor auteursrechtelijke bescherming. De stempel van haar persoonlijkheid ontbreekt in de betrokken werken in hun geheel genomen. De door haar gemaakte keuzes inzake lichtinval, sites waarop water te zien is, zomertaferelen, kleurschakeringen in bomen, herfst sfeer, bewolking, afboording, ... kunnen niet als uitingen van de persoonlijkheid van de auteur worden beschouwd. Al evenmin kan de originaliteit van de werken van Amandina Cuppens afgeleid worden uit het feit dat er bepaalde gelijkenissen zouden bestaan tussen haar werken en de werken van de appellante en de tweede geïntimeerde. Het i-depot is in dit verband irrelevant, want creëert geen intellectueel eigendomsrecht (maar enkel vaste dagtekening). Tenslotte kunnen ook de indertijd door de appellante ondertekende overeenkomsten de eerste geïntimeerde geen soelaas brengen, aangezien auteursrechten niet (kunnen) ontstaan uit overeenkomst (maar slechts uit de wet) en daarenboven die overeenkomsten geenszins de erkenning impliceren van de originaliteit van de werken waarvan sprake.

4.3.5. Bij gebrek aan bewijs door de eerste geïntimeerde van de originaliteit van de betrokken werken, wordt niet ingegaan op de andere toepassingsvoorwaarden voor toekenning van haar vordering (titularisschap van het beweerd intellectueel eigendomsrecht, inbreuken en schade), voor zover gebaseerd op het auteursrecht. Die vordering is ongegrond.

4.4. De overwegingen van de eerste geïntimeerde in verband met miskennen van de Wet Marktpraktijken

4.4.1. De eerste geïntimeerde laat verder terloops gelden dat de handelingen van de appellante en de tweede geïntimeerde ook een inbreuk uitmaken op de eerlijke handelspraktijken.

4.4.2. Met de appellante en de tweede geïntimeerde kan ook dit hof alleen maar vaststellen dat de eerste geïntimeerde geen vordering instelt op grond van enige inbreuk op de Wet Marktpraktijken. Op de desbetreffende overwegingen van de eerste geïntimeerde wordt dan ook niet verder ingegaan.

4.5. Slotsom

4.5.1. De vorderingen van de eerste geïntimeerde zijn ongegrond, ongeacht of ze worden gebaseerd op het tekeningen- en modellenrecht, dan wel op het auteursrecht.

4.5.2. Daaruit volgt dat het hoger beroep van de appellante en dat van de tweede geïntimeerde gegrond is. Het incidenteel beroep van de eerste geïntimeerde is integendeel ongegrond.

B. Aangaande de vordering tot vrijwaring van de tweede geïntimeerde tegen de appellante

4.6. Uit wat voorafgaat vloeit voort dat de vordering tot vrijwaring van de tweede geïntimeerde tegen de appellante zonder voorwerp is.

C. Aangaande de kosten van de beide aanleggen

4.7. Als in het ongelijk gestelde partij wordt de eerste geïntimeerde veroordeeld tot de kosten van de beide aanleggen (artikel 1017, eerste lid Ger. W.).

4.8. De rechtsplegingsvergoeding wordt per aanleg vereffend op het (geïndexeerde) basistarief van 7.700,00 EUR (in geld waardeerbare vordering in de schijf gaande van 250.000,01 EUR tot 500.000,00 EUR). Er bestaat geen aanleiding tot verhoging van het bedrag. Uit niets blijkt dat hier voldaan zou zijn van één van de criteria van artikel 1022, derde lid Ger. W.

5. Beslissing

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof:

- weert de op 24 oktober 2013 door de tweede geïntimeerde ter griffie neergelegde “syntheseconclusie” uit de debatten;
- verklaart het hoger beroep van de appellante en dit van de tweede geïntimeerde gegrond;
- wijst het incidenteel beroep van de eerste geïntimeerde af als ongegrond;
- hervormt het bestreden vonnis;
- oordeelt opnieuw als volgt:
- verklaart de vorderingen van de eerste geïntimeerde tegen de appellante en de tweede geïntimeerde ongegrond;
- verklaart de vordering tot vrijwaring van de tweede geïntimeerde tegen de appellante zonder voorwerp;

- veroordeelt de eerste geïntimeerde tot de kosten van de beide aanleggen en vereffent deze aan de zijde van de appellante en de tweede geïntimeerde gevallen kosten als volgt:

- o aan de zijde van de appellante:

▪ de rechtsplegingsvergoeding in eerste aanleg:	7.700,00 EUR
▪ het rolrecht hoger beroep:	186,00 EUR
▪ de kosten van dagvaarding na cassatie:	504,63 EUR
▪ de rechtsplegingsvergoeding in hoger beroep:	7.700,00 EUR

- o aan de zijde van de tweede geïntimeerde:

▪ de rechtsplegingsvergoeding in eerste aanleg:	7.700,00 EUR
▪ het rolrecht hoger beroep:	186,00 EUR
▪ de rechtsplegingsvergoeding in hoger beroep:	7.700,00 EUR

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van **ACHTENTWINTIG APRIL TWEE-DUIZEND VEERTIEN** door:

M. BLEYENBERGH

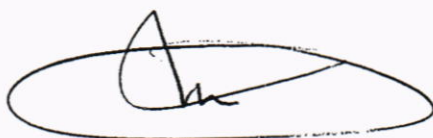
B. CATTOIR

R. LYEN

G. VELTMANS

G. VELTMANS

B. CATTOIR

raadsheer, dd. voorzitter

raadsheer

raadsheer

griffier

R. LYEN

M. BLEYENBERGH

Bestemd voor bestuurlijke inlichting.

Vrij van griffierecht.

Voor eensluidende kopie afgeleverd

aan FOD Economie - dienst intellectuele eigendom

Antwerpen, de 5 mei 2014

mevr. Veerle Vriens
Griffier-hoofd van dienst